

Yri Uusi Hengellinen

SS I R S I,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan valmistuksesta / sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja elävästä uskosta, ja Jumalaisesta elämäkerrasta: harjoitus sydämellisen viisoherämisen jälkeen: ynnä ajan waarin ottamisesta, ja auruuden wälifappalitten oikkein käyttämisestä, odotuksesta JSuren tulemissen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Niin myös,

Toinen

SS I R S I,

Jumalattoman erosta tästä mailmasta /

Joka Ruohin kielestä on Suomeksi kääntty ja enätty suruttomille waroituperi: jotka Wirret nyt ynnä, tarvelisen yllike lakomisen jälkeen, Pääsiäisen edellä Buonna 1749.

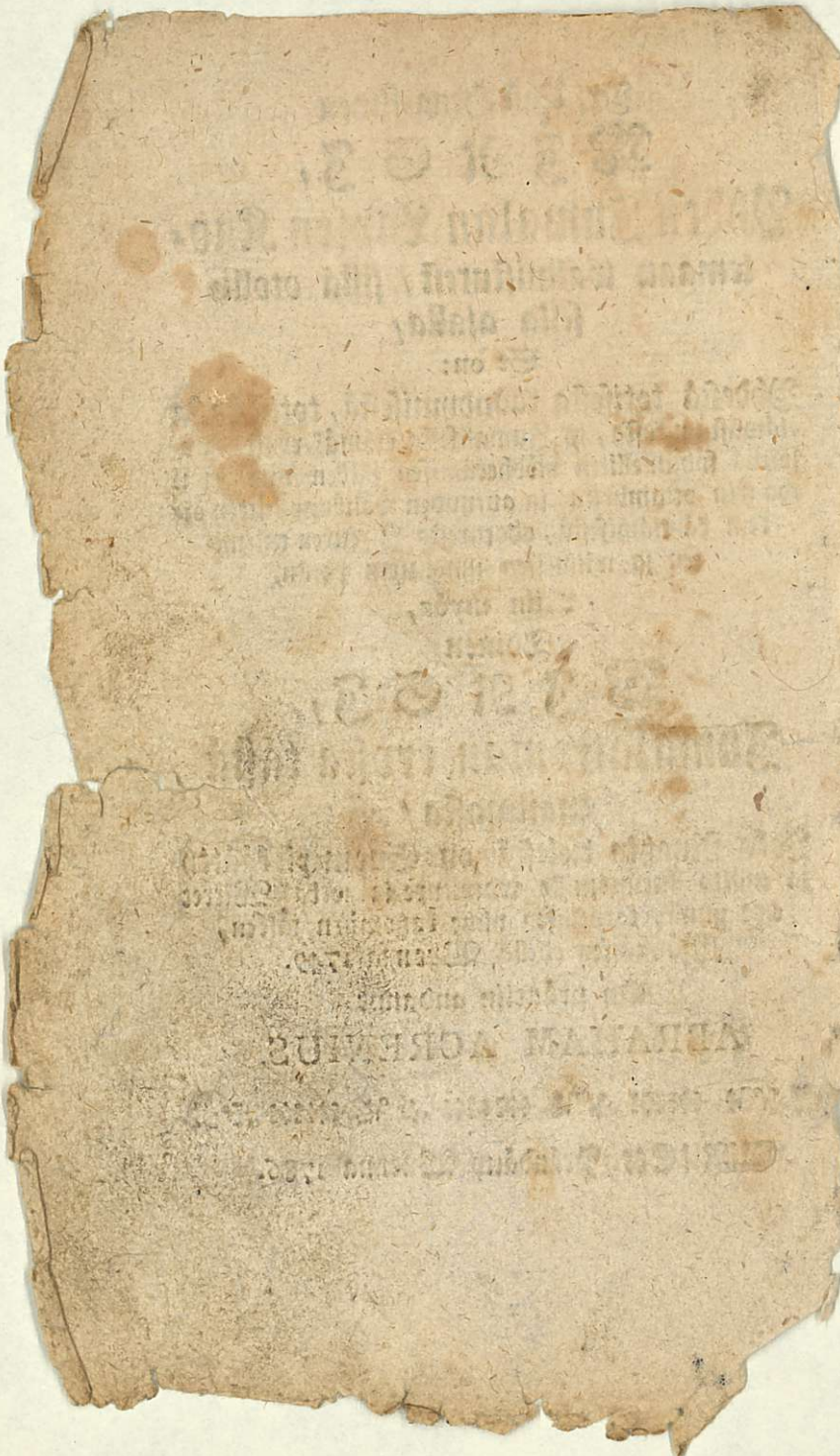
On prántiin andanut

ABRAHAM ACRENIUS.

LUXUOSI Prändätty Buonna 1786.

Ensimmäinen Wirsi.

W. I. Käy nyt sielun kaitel mielet te.

Tu sinull' kot'en waitwan Aina waitkast wa
itan. Rugun' olet minun Waitwaan Ai
wan viikään haminaan. Werelläs min' l. nastit,
Sanalläs min' omittit, J' rääit min' par. n. u
reen, Armos kanka tulit aipen.

2. Kuollan elon surkeudes Epäuskos hirmuies,
Oman mielen rackaudes Euruoteinen syrin nös,
Jlman pelwot waelfin, Nimon walon tyhjäsin,
Epäusko tämän teki, Kuollan uskon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käännä, käännä
syndinen, Parannuksen elo uusi On sull' aivan
tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aivan
syndisen Käännä, käännä niins laot elä Täällä
enst, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu rakas, Käwi läri hidi
men: Niin myös tu don, joka mokais Heräs p
lös hirmuinen, Lain kaurta kauhioy Sydin tun
dui kuolemaw; Eton autuus mulda puu tuis, Sies
lun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistassans Epäuskon ilmoit
ti, Wäärän hurkkauden aistis, Alastoman eunäts
ti, Wäärän duomion ihessä, Josa luotin walhes
seen,

nen, Sulkeis ulos hengen woima, Kuollex löysin
ihäe airan.

6. Täsä murhes, JESU jalo, Sinun Henges
armias Ewangeliumist toi walen, löytäpeni haas
woilas, Ulfon kautta elämän, Tygös armon istuis
men, Weresäs, o JESU, Christe! Ulfon kautta,
ilman estet.

7. Jola duomto wälberyyi Tu'is, ja myös ka-
datus, Eton autuus kohdaturi, Kuollos ansios
luastus; Sin e riensin murheisan, Ulfon halull
fiinä saan Armon elon JESUSA, Eläwätä us-
fon tiesä.

8. Täsä Judan Jalopeuras löysi Sielun hu-
najat, Sinä, JESU, olit teuras Edestämme:
Sinä saat Epywäisen lambaan kiin, Ollensa o-
rit niin, Saatit laumaan uskowiisten, Eton an-
noit eläwäisen.

9. Sillä kofk mä haluisesti Armo läxin kerjäs
mään, JESUS synnin duomioft päästi, Tundon
rauhoitte' elämään, Synnin' annoi arder mull,
Werens woiman andoi tult' Sydämeni puhdistus-
per, Eton uuden rakennus.

10. Tämä tunut armo suuri Walos, armon
elämäs, Ulfos, tunnon rauhas juuri, Lewon löyt-
wis sydämes, JESUSES: Ei mailmas' Eikä synnis
kawalas; JESUS rackaudell räytti Sydämen, Ja
armon näytti.

11. Synnin sitte kateki katekis, Wapaar pää-
sin haawoissas, Epänlfon orus ratkeis, Henaen
uffo wikeis taas: Jola löydän elämän, Sinus
JESU suloinen: Henges huudan Abba Isä, Ka-
kas JESU uffo isä!

12. Jesu, anna sydämeni Sinun tygös wala-
ros, Seijo aina edesäni Wastan HERANDUO-
mito

miota: Sinun Beres Sowinnos Pöntä Sietu
elandens, Sydän elä ufkos aiwan Beres woi-
mast tiellä Taiwan.

13. Muutt' nyt Jesu heikkouden, Mua tiellä
peljättä, Ei mun oman surkeuden, M nu ruffist
säilytä; Jesu siis mua auttele, Armosas ain saats-
tele, anna woima, tue, wahwist, Berelläs ain
p:se, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull uh-
ran sydämen, Sinull taiton, tahton mielen, Ja
kaict ruumin jäsenen, Silmän, korwan, kielen,
sun, Beres ansioll on sinun, Käten, jalkain,
kaicti huomaas Jätän Jesu, hengen suomas.

15. Pyhit', eroit kaicti kaictis, Diestä jumalat-
tomain Henges woimall wahwist, waikut, Kaitaa
tiet ett' kulsion ain, joka saatta elämään Uhtaan
portin läpihen, Että H:raa taidan palvel',
Kewäll', suwell, syhyll, talwell.

16. Joka päivä, joka hekki, Henges ja myös
totudes, wälittä epäuskon rekte, Usten tiellä lä-
wäs, Etawätä Jumalat Palwelisin laekamat, Tääl-
lä enst ja sitten siellä, Koska woito kuollon nielle.

17. H:ran nimee sydämesän Nur ett' aina
pyhitän, H:ran sanaa uskon tiellä Rakastan:
ja petopen Wäldän pahan mailman, Pabennupen
kauhian: Sanas walon jalkain eteen Wahwist,
niin en pelkä ketän.

18. Wanhemmat niin kunnias widän, Julmaa
sifuu wäldän myös, Kanpakäymist hyljän niiden,
Jotka kulke synnin wös, Walistettu armollas; U-
mullas mu wahwist taas Lihan saastassatta wa-
stan. Berelläs mun olet ostan.

19. Wääräst kalust, elatusest. Mua Jesu war-
jele, Pahain himoin liikkuwet Tufautta, Suojele

Wispittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs,
Lauduuden wihandela, Hywi töitä kaskwarella.

20. Walhen titeet kakei karkais, uskos rakkau-
des työs, Toiwos, wuheis pois ain rakkais Käy-
töis ja ihe työs. Wäärät todisturet est Minun
sujan pitämäst, Toiwos ja rauhas jalos. Anna
minull henges watos!

21. Kaickem himoii rjertaudest, Puhdist JESU
Werekäs, Anna eto waastaudest! Uudistetus sydä-
mes, Hengellin n waiwainen, Sinuld armo ehs-
nen: JESU, JESU, minu autu, Siun käl-
lin Kuollos kaurra!

22. Minun aitan ombi täreki, Kun ye nuoli
lendämä: Koska kuollo rinnat särke, Euoiet uskon
elämä! JESU Sinun Hoarwoitas, Tu sulas ara-
mosas, Weres puhdistus aiman, Tahdon kul-
kee tierä Taitwaan.

23. JESUS elon kuollos wastan, JESUS armon-
istuin on: Mitäkuin saantt olen Kasten, Miin nyt
Henges hallitkon, Et' siin liitos waellan, Kasten
woiman otetan, Uudes luonnos, uudes mieles,
Uudes sydämes ja kieles!

24. Että Siun, Jumal! Kiitän, Armon kaur-
ta JESUen, Uskon kaurra ihen liitän Sinus, JES-
su, elämän, Canas weman autudez, Wast an-
oran suloi ex, HERRAN Ehtollista hataan Sydäms-
mestän perän palaan.

25. Hataan Niun'is, Weres jälken, Uskos si-
tä naurigen, Ei sit' sielun kuole nalkän, Waan
saa uuden elämän, Joka tundu sydämmes, Uu-
distetur uskon ties, Syndein andez saamisexi, Tuns-
doni puhdisturxi.

26. Täsi HERRAN Ehtollis, Wastoin kiusau-
ria, Minull woimaa JESUS lisa, Terwen jo saan
nau-

nautita, Sielun wirtotulevi, Nindan wabwistuz
rexi Pyhäy Temply Jesuelle, Karba-wejex us
kowille.

27. Kuin on Jesus aina elon Eläisän ja kuol-
lesan, Niin mä ajaan merta meloon, Hywäs
turwas ainian: Ei sitt äkist kuolema Minu taida
saawutta, Kuin on Jesus saawutettu, Uffon es-
lös omistettu.

28. Jesu Sinun tuleneses Halaan, toiwon, oo-
dotan; Ikäwö hen uffon tiesä, Ilmoitupes raka-
stän: Jesu tule! joutu jo, uskowilles apu tuo:
Minä tulen Jesus sanos, Uskowaiset Jesust ja-
no. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Nuohirkielinengin: eli kuin:

Sar wäl werld, far wäl ic.

Mh Duomiot! jo täys, Mun Satanan ee an
jo Jumal nyt löys: Se ijäinen kosto on
käteeni tull, Kuin eläisän ennen ain uhat-
tin mull; Nyt Helvetin liekki päin ymbäri lyö,
D ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynnäs käyn
helwettiin päin, Mun pufun ja paitan täys kiro-
ust lie. Mun sielun ja ruumin kaik kirous wie;
Sill Korhiamman laki mun kirodiki kaik, E muu-
tu, taick, taick.

3. Mä mato ja koi, Jot kalwane reylmä pyre-
wa woi, Oho! mikä rindani aati lyö? Mit y-
times poleta? mit kowille lyö? Mun kalwawa tun-
den nyt heräis, woi, woi! Mä mato ja koi

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiet Mä Duomarin eteen, jo
Kuulwi tää, Basunat kaiet pauhawan: syndinen
tää, Oho! eipä kusan mull apua näy; Kaiet wä-
rifet syndin' seura, ja niin Niin pitäwät kiin.

5. Mi Perketen myös, Täys afumastia ain jo
kaihes työs, En kumalat palvel en totellut waiket
Mi Kästyt kylt tiefin: nyt temmatan kaiet Mun
eteen, mä palvelin kuldäa, eng' huol, Waiket o-
liffin kuoll'.

6. Mun igeni pääl Mä lustin, ja palvelin wa-
hrani tääl, En kumolaan ikänäs turwata tain,
Mun omahan woimaani turwain ain, En ju-
malat peljän, en rakastan, en Myös totella tien.

7. En Kristus myös Mä ehiyt puolengan sy-
dämen työs: Mun syndin' mull rakkambi oli kuin
Sin: Mut' mainita tuhään kylt taitin mä ten,
Sen Pohännän Nimen, se mainittin suus, Waiket
sydän ol' muus.

8. Mä kaupisin ain Mun sydämmen tuhaneill
Perkeleil, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on
myyt, Is awaisin portin; ei muilla ol' syöt, Nyt
owat ne tuhannen helberis siel'; Woi! sydäm-
men wiet.

9. O! kirkua tään Se kirkkio sydän, kuin
lewon on löyn, Siin' kirkkioan myrkys, ett' kies-
leni pääl, Niin lewitin runia hengiä siel', Niin
Kasteeni siton pois kielstin juur suus, Jot' ru-
mia huus.

10. Niin Sabbathin myös Wei juopumus myös
täns; mun waleeni wiis, Ne pinnä mun kansan
joit, tääristt niin, Ett' Wiinasta röyhkäikim yös-
läkin siin; Wiinipikarit, kannut, ne yhteen meill
soitt' Niin paljon kuin woiit.

11. Mä juemari mä, Joll Wiinasta usein 'ol'
Eumana pää. Jof' ainian huusin: mun Sieluni
juo Vnn' Pikarin kulkee: Nyt Perkele tuo, Mull
tulista palawan malsan, saas tääl; Ei kukan
juo pääld.

12. Ei kukan juo pääld, Mun täyty juod wii-
meisengin ropongin siel. Ei anna mull kukan
nyt pisaraa Wett', Jof' jähdytäis Eielen, Eak
tulista kätt', Wiel tarjoo se ruma: jo kätteni wai;
Kaieff iloni jai.

13. Mä syndinen suur, Kuin Eiroilin Jfäni,
Sitini juur, Ja sydämines usein heit tapoin ja
soin, Heill niin paljon paha kuin ikänäns woin,
Wond' karvaa mä harmox heill surusta tein, Siis
purtan mä näin.

14. Mä marheri heill, Siel olin, ja wäelsin syn-
nisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytyi kuull',
Ja totell', joit ennen en ol si luull', Siell nisiä is
min, Nyt kofsiä juur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kofns, Kuin raatein lambat, Ei
heidän ol syyns, Niid kofhild mä kerihin willoit
Kaieff pois, Waieff wuodatti Eyynelet, jot' en nyt
sois; Ne Eyynelet kuamene Sieluni pääl, Kaieff
kuamenee tääl.

16. Kuing ahneus sai mun yllisen walan, Eng
ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin kuin
woin, Jull' kofhain weristä hiee mä soin, Nyt
kosto sen mitan muld waatipi tääl, Kuin mittai-
sin siell.

17. Mus kaluni Kaieff, Kaieff kulda ja kupar'
kuin kofoisin, waieff Siel ääneti makais, nyt huus-
tapi niin, Ja soima mun warkar'; pid' warkaa-
sta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai,
Jo nyt äänen sai.

18. Viel' olpeyt' täynn, Mä olin: sill' itseeni
Forjari löin, Mun pükuni silkis, jos woen, kaick'
kiiks, Nyt Satanan' sahrat mun sydännen wiills,
Se kuldowa prameus sydännen pääll', Nyt pol-
detan' tääll'.

19. Mun huuldeni pääll', Rnykärmetten myrck'
wuos haikast' siel', Täynn walheit', ja petost' ja
panetust' suun' Min' löyryin; nyt Satanas' rundele
lu'n, nyt walhettien' isä mun perci ja päätt', Sen
tod' xi' jätt'.

20. Kuing' miele'än wiel', Mä kumarfin port-
toos, ja palwelin siel', Händ' nöyräst, ja himoisan,
andelin' saur' Sen' saastaisell' kadell', kuin kuiten-
gin' muur' Min' Jesuksen' palwelle, jos' ristioppuus
Mun' destän' huiis.

21. Se himon' on' näin' Mulla aiwan' jo karwoy
ja katteray' kynn; Woi! woi' sitä hetkee, kuin' suoa
sion' jain, Se tubaanin' lugun' on' hirmuisin' ain:
Nyt' weriset' krynneet' silmistän' käy, Eik' lohdu-
tust' näe.

22. Ei' surkuni' tull', Ei' sydännen' pohminn',
waict' sanot' in' mull': O' surusa' näändyvä' Sielu
ell' maas, Ja kumartan' kerrä' suld' laupeutt' taas;
Nyt' Jumol' sen' nosti' kuin' polweni' port', Mun' sy-
myreen' soit'.

23. Mä' petoon' wiel', Mun' litan' sen' köyhim-
män' tawaran' wiel', Wond' orwoi' mä' wähyin, ja
hywyden' wein' kuin' teikka' pois' kousis, niin' wää-
rystä' tein' Mä' kawata' juonis' muur' waiwaiser
jain, Ja' rikastuin' ain.

24. Mä' walhitten' sin', Jong' walheista' kowen-
du' sydän' kuin' tuu, En' wäärissä' waloisa' panxi
pann', Nyt' rakkaa, woan' Sielun', ei' sitä' mull'
ann' Nyt' takaisin' per'et', waan' sen' kauppan' pääll'
Wie' ruununi' wiel.

25. Mä

25. Mä karmetten pääd, Kuin wihaisest tius,
Kuin, ku n rajuinen sääd, Sit' sämillän murhaisin,
Kuin oli haus, Ja minua Jumalan Ystäväs laus,
Se tyvisen sydän nyt purtan, eip' aut' Waick
syvä on haut'.

26. Mä synnistän tänn', Pois temmatan kiek-
tiin; Kyll' ansaihen sen, Mäa lewittä kicans ja wes-
risen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoin
kuuns, Kas syngiä sywyys sitt' ikens lyö aut',
Mu wastan mä rauck'.

27. Mä wapisen kait', Kost muistan kuing ku-
hui mun armoni aik', En Jumalan armosta totell
eng' pyyn', Is autuuttan hakee; mun oman ol'
syyn. Sen ylis kuin neuwoi, Tot' itkisin nyt,
mun wihani syet'.

28. Kyll' kyytelit' wuor' Mun silmän mailmaa,
waan ei syon n suor', Sit' enämmän surin, jos
koira muld kuol', Kuin J. E. ysen kuollo, Sit' en
minä huol'. En murhett' mä tunnosta' pitän',
nyt wiel' Aul' haawat on siel'.

29. Mä paistetaan tääll', Nyt iäi'es wakkias,
Kykärmetten pääll'; Mäa ymbärin kiehu kait'
Perkelet myös, Ja tullisill' pihdein' se heid n on
työns Mun sydämmen repiwät piener; eho! Ei
lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tulliseen
wirtaan, ja siin Min waijuwat sywäld, ei poh-
ja eik' maat' Täs löytä; o! sywyys ku n Siemni
saat, Mä häilyn kuin kekäle tules, waan en Mä
sammu kuin hän.

31. Nyt oppein mä sen Kuin ennen en totellue
oppi; tul tänn O! syndinen, oyt nyt minusta jäll,
Eet onnetoin osa on wisingin häll, Kuin Jumalaa
piltaa ja lihansa työt, Min jeurapi myöt.

32. Nyt

32. Nyt autuuden port' On mull kiini suljett,
se surma sun sort', Muut sisälle autuuden portista
Ehy, Ei mull enä muuta kuin sulmistuis näy, O
että mull jälill' wiet olis ny hetk', Käyd' autuu-
den retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja pa-
rus nyt pakahru' koin: Te wuoret ja kuckulat,
langerkan pääll Te tuliset aallot kuin lainehtitt' tääl,
Te langerkan päällen ja kätkeät pois, Jos ijäyi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun täyty käyd'
edes mä toucka ja koi, Jotk' jäsenes ryyky mun
ruumisan; sill' Mä täymin kait synnit kuin Co-
doma, niill' Mä sidotan, satanas liettajan lie, Jo
helwettiin wie.

35. Nyt hyvästti jää, Sel' Jumal, ett armo
ett suloinen jää, Jää taiwas, jää walkeus, Enges-
lit myös, Jää Abrahamin helmet, täs hirmuis's
työs, Jä autuus, iää kunnia, ja Engelin ään':
Sul syngens tänn.

36. O ijästä ydt, O ijästä mato, Kuus alati
sydt o ijästä sowa ja syngent suurt', O ijäisy's joll
ei ol loppu eik' uurt, O ijäisy's, ijäisy's, nyt olet
sä rull' Juntt kauhian mull!

37. Nyt syweteen rats', Mä kohdastans wai-
toun, ei pinnapi kate', Woi ruumin, woi sielun
woi jäsenet kait? Woi luuni, sill' autuuden heljäu-
sin waiel Se mull on tarjon, mun kusleman tie,
Nyt helwettiin wie.

38. Jos handallen käyt, Min kynelil tutki näit kuos-
leman teit, Ja ajatell kofkas wiet sonnisa woit,
Sät' iweristä kofsa ja helwettiin soit', Kuus kuulet
mun ki jowan, kynelil sä Jo parannust tee.

39. Täys tosi on se, Song' ajatus usein händ
helwettiin wie, Se wälittä sen pinnaan; ja pyrkä kuin
woi,

woi, Sinu taiwahan iloon, jeng Jumala lei, Joo
ei tahdo koke tää liekki, se siel Käy elämän tiell.

* * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käännny jo kaiti-
sta synnistä juur: Jos et sind kaitis ol' elänyt niin
Siin iulkises mitas: Koll pitäväät ki n, Ne salai-
set synnit se turmellus suur, Kuin sinus on juur.

41. Kuin Jesures pois, Min lyckö, kuin armo,
ja elämän tois, Kuin Jesuren weren tääl tallan
ja juo Min wäärden wetä, kuin syndi se tuo,
Ja pyhyttä pilcka, sen osa on tuos, Juur h. lwe-
tin suos.

42. Se usko on kuoll, Joll waelda surutoin
syndisell juoll, Waick toiwo se taiwast, niin kuos-
leman tie Händ kuitengin äkist sitt helwettiin wie,
Kost viimeinen heiki Käy edes, se ryö Sun hel-
wettiin lyö.

43. Kost kuolluna kät, Pois Jumalan pelwest,
ja maailman te t Min kulet, ja surutoin elät kuins
saat Niins noudata'at syndi, ja menet oin maar,
Sun Ehristitty nimesi alla, se tie Sun h. lweettiin wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndisest elä-
mäst, ettei se tois Sull ijdistä itku ja parku, sis
tääl Min pelwossa aratell' loppusi pöäl: Mutte jos
et sä käännny, niin hirmuinen nö Sun ylikes lyö.

45. O tulinen yö, Ku n ytimes pelttä, kuin y-
dämes syö, Kuin tmyyteen laekamat upotta ain,
Siin iijises sawus on pimeys wa in, Siel madot
ja köpel't repiwät luut, Kait' iäfenet muur.

46 Et jano sta pääs, Täs surmawas walkias
ja poltta was sääs, Ku n jano en suurin niiz akka
se iäll, Se suurin jano wast alkapi siel: K,
maailman ystävä, sormes, menä' sim', Ja jäh-
dytä niin.

47. Et lähdyttä woi, Siin' lähesty kuosunwa tulda,
se koi, Se tulinen mysky, sen janoisin suun, Viel
tulella poltta, ja otan muun, Ynn' korwist ja
silmist käy kipinat, täs On kirous lās.

48. Et sunata saa, Siel suloišta tawast, sä
kivotu ma, Säys kirous helwerin liekis on ain,
Sä kiroišta kiroust liekeist wain, Siel iäinen, iäi-
nen kiroitan tös, Sun korwilles työ.

49. Guud' hiran nen ään', Ei sinä woi huoku
ei wisy, sil h n See huokunwa tulella hukutta kaick,
Een wäsynen repi aij jypoman, waick Se parku,
se huura, ei armo siel tul, Ei laupent kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwerin sowin-
nos pidit, ei hucl Se kuluwa ruma, waan pilka
sun wiel Ets seurassit händä, ja wähetta tääll, Ets
hyljissit totuden sardn, ja weit Sun helwerin teit.

51. Muut duomitit myös, Sun totuos wiel pilka,
wat helwerin työs; Teit sunnisa rakastit kauhiari
ndet, ne rewäise tules, ne muidänsa weit, ain up-
poman swyhteen, iäies wös, Sun hirmuiss työs.

52. Jos yhdenghin ois Sun welištans taambart
eroata pois, Se ois jo kewiämb, waan et sä pääs
Niist iäissit sitteist tös uulies sääs, Ynn sunnis, ynn
pilkas, ynn kiroust tänn, S n olet siin lönn.

53. Ets pilkassit toall', Wanburkasteen retkee,
ja karsastit pääll' Min kaboit niit Et-lui, kuin
luuussit pois, Siin' syndis st menost, kuin mail-
ma sois, Kuin wäldit sun teitäs: ja Jumalas kün
Min polwissit niin.

54. Se pilkay' sull' k'iy, Ja iäissy' h'riy', cik
lohduust näy, Siell' Perkelen' ilo ja pilka sull'
on Dy, iäinen utku, is duomituin luon, Sun
luulos sun uskos sun helweriin wei; Siis peto-
pes joi.

55. Siin'

55. Siin' syndi'es ties, Jos vyyssi ain' kulkee, ja
olla siin' miös; Si kuoleman löyfit tuur' iäsi'st sull',
Et loppuu siin' löyda, ei apua kuul', Ei henges
siin' lopu, ei kuole se koi Kuin helwerin voi.

56. Se löyhkä kuin kää, Jos helwetist' ylös,
jost ei loppuu näy, Se puhalda kuumaan henges
ain' kääs, Sun henges, sun sielus siel' ain'
ollesans, Ei sanmu se tuli, se tusinen sää, Täys
kuolema jää.

57. Jos tuhannen vuote' Siin' tules sä po'dis
tais päiwät ja yöe Sit' jo oltis kyllä suur' kovu ja
työ, Mut' siel' joka haki sull' tuhannex' työ, Ei
lopu, ei lopu wiet' sitte' se koi kurn' häpi voi.

58. Ah! wahingo suur, Kun tule sun iäsi'st
Sielus suur; Ei mailman woitto siel' lunastaa
voi, Et' ajast' siis waari, jont' Jumala voi,
Ja kääny nyt syneinen takaisit' wiet', Tul' kat-
dalle tiell'.

Math. 16: 26.

Mitä se autta' ihmistä, jos hän kaiten
mailman woittra, ja sielullens' saa wahingon?
Taitta mitä anda' ihminen Sieluns' lunastus
rexi.

1. Joh. 2: 17.

Mailma katoa, ja hänen himons: mut-
ta joka teke' Jumalan tahdon, se pysy is
jont' iekifist.

Eyr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxiin:
sillä ei he tule koston hywäxi, ei helwetins
gän asti.

Eyr. 9: 39.

Mitä sinä ikänäns' teet, niin aiattale lopp-
ua ja niin et sinä koston syndiä tee.

Ejal.

kuhviint. sep.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitää menemän ulos ja kazeles
man niiden ihmisten raatoja, jotka minua
vastan wäärin teit: sillä ei heidän matons
pidä kuoleman, eikä heidän tulens sammus
man, ja heidän pitää kaikille lihalle kaubistus
pepi oleman.

Psalm. 49: 15.

Se makawat helwetiä kuin lambaat, kuole
ma heitä kalwa: ja heidän öyckäyrens pitää
hukkuman: ja heidän täyry jäädä helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät isen, ja palaitkat
kaikesta wäärysteän, ettet te langeis pahat
tekonne tähden. Zeittäkät pois rykön kaikki
ylizekäyminen, jolla te rickonet oletta ja teh
kät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mi
pi pitäis teidän kuoleman sinä Israelin huos
ne? Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen
kuolemaans joka kuole, sano HERRa, HERRa
ra. Sentähden käändäkät isenne, niin
te saatte elää.

Mf Rv 5796